

Menighedsraadet forvalte, hvad der indkommer“ o. s. v. Vi foreslaa her: „Menighedsraadet“, eller Kirkenævnet, som vi foreslaa at kalde det, „forvalter, hvad der indkommer“. Vi ønske ikke at forpligte Menighedsraadet til at forvalte disse Midler paa en bestemt Maade, men at stille det frit. Det kunde tænkes, at man et Sted havde Lyst til og fandt det formaalstjenligt f. Eks. at samarbejde med Hjelpekassen, men vil Menighedsraadet bruge det indkomne til Menighedsplejen, kan det ogsaa det; vi ville blot gøre det muligt, at Menighedsraadet kan staa frit i dette Arbejde. Jeg anbefaler ogsaa dette vort Ændringsforslag.

Jeg vil saa gerne sige lidt om et Par andre Punkter, hvor vi have tænkt paa at stille Ændringsforslag, hvad jeg ogsaa ved første Behandling bebudede. Det ene angaar Spørgsmaalet om Præsternes Stilling i Menighedsraadet. Vi kunde nok have ønsket at stille Forslag om, at han ikke skulde være født Medlem, og jeg havde i Virkeligheden ventet f. Eks. efter den ærede Ordførers Udtalelser ved første Behandling, at han skulde være gaaet med dertil. Men vi have mærket, at det i alt Fald ikke paa dette Tidspunkt har været muligt at opnaa tilstrækkelig Tilslutning hertil. Derfor have vi undladt at stille Ændringsforslag; men jeg haaber alligevel, at det maa komme til en saadan Ændring, inden Loven bliver færdig og træder ud i Livet. Vi synes, at det er urigtigt, at Præsten skal være født Medlem, at vi i det hele taget skulle blive ved med at have fødte Medlemmer noget Sted, i noget Slags Raad. Det er Uret baade mod det fødte Medlem og mod den Forsamling, han skal være Medlem af. Det kan heller ikke forliges med Brugen af Forholdstalsvalg, hvor hvert Mindretal faar, hvad der tilkommer det gennem Valgmaaden, at indsætte et født Medlem, som saa kan styrke enten den ene eller den anden af de valgte Grupper.

Vi havde ogsaa tænkt paa at stille et andet Ændringsforslag, men have ligeledes undladt det, fordi vi ikke have fundet tilstrækkelig Tilslutning dertil. Jeg omtalte det i Forbindelse med Valgretsgrundlaget, hvad det ogsaa er beslægtet med. Det er angaaende den Erklæring, der er Tale om i § 11, som de valgte Medlemmer skulle afgive. Vi tro ikke, og jeg tænker ikke, at der er ret mange, der tro, at denne Erklæring har nogen videre Betydning, at den i nogen Maade øger de valgte Ansvarfølelse

eller Vælgernes Tillid, og vi finde derfor Erklæringen unødvendig. Det staaar jo i alle Tilfælde i Vælgernes Haand at vælge Mænd og Kvinder, til hvem man har den Tillid, at de ville røgte deres Hverv samvittighedsfuldt. Men heller ikke her have vi kunnet finde den Tilslutning, vi gerne vilde have, og have derfor undladt at stille Ændringsforslag.

Sluttelig vil jeg nævne Spørgsmaalet om Medvirkningen ved og Indflydelsen paa Præstevalget. Her havde jeg ogsaa gerne villet, at Lovforslaget skulde gaa noget videre, og vi vilde ogsaa gerne have stillet Ændringsforslag om, at f. Eks. de Repræsentanter, som Kirkestævnet eller Menighedsmødet skal vælge, blive noget talrigere end Menighedsraadet, for at man altid kan være vis paa, at den øjeblikkelige Opfattelse lige overfor det særlige Spørgsmaal i Menigheden kan blive tilstrækkelig stærkt repræsenteret overfor et maaske 5—6 Aar gammelt Menighedsraad. Med Hensyn til den endelige Indflydelse paa Præstevalg mene vi ogsaa, Forslaget kunde være gaaet noget videre — vi kunde ogsaa have ønsket at stille Ændringsforslag her, men have holdt os tilbage. Forslaget kunde være gaaet videre, saaledes at Sognebeboerne fik noget mere betryggende Indflydelse paa den endelige Afgørelse, end de nu gøre. Men under Hensyn til, at disse Bestemmelser i Virkeligheden have en noget foreløbig Karakter i Lovforslaget — der er bebudet en Præstelønningslov og en Præstevalglov inden ret længe, og Ministeren udtalte ved Forelæggelsen, at han meget gerne vilde have kunnet fremlægge saadanne Love allerede nu —, have vi ikke villet stille videregaaende Ændringer hertil.

Hermed har jeg omtalt vor Stilling og vore Ændringer og vil meget anbefale dem til ærede Medlemmer. Maa jeg blot i Anledning af det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 52, og som gaar ud paa, at Lovforslaget affattes saaledes: „Forslag til Lov om Kirkestævne og om Præsteembeders Besættelse“, som den ærede sidste Taler gjorde Rede for, lige sige dette, at der er meget i dette Forslag, som har min og vor Sympati; men vi finde alligevel ikke, at det er tilstrækkelig praktisk. Det er det bl. a. ikke, naar enkelte frivillige Menighedsraad skulle paa tage sig at løse visse praktiske Opgaver. Derfor kunne vi ikke være med til at arbejde for Sagens Gennemførelse i den der foreslaaede Skikkelse.